

VIRRAN

varrelta

Päijälän kylälehti

02/2024

8

*Tiekirkon
ryijynäyttely*

15-16

Sirkustyttö Pauliina

PÄIJÄLÄ

Kylä virran varrella

- 1 Sisältö ja toimitus
- 2 Pääkirjoitus
- 3 Rempallaan
- 4 Tietoja vanhoista soittimista
- 5 Ralli-infoa
- 6 Hankkeet
- 7 Riihigallerian kesä
- 8 Tiekirkko ryijynäyttely
- 9-10 Muhkun 65-vuotisiltemat
- 11-12 Kevätkuvia tapahtumista
- 13 Hiipuuko hyötykasvikerho?
- 14 Kaupungista maalle ja takaisin
- 15-16 Sirkustyttö Pauliina
- 17 Pyhäkoulussa
- 18 Tapahtumakalenteri
- 19 Iloa ja voimaa luonnosta
- 20 Pyhiinvaellus
- 21-22 Päijälä-info
- 23 Laulajaiset ja anagrammit

Hankekuulumisia ja talkoita s.6

Riihigalleria kutsuu näyttelyyn s.7

Kevätkuvia tapahtumista s.11-12

Virran Varrelta - Päijälän kylälehti, 02/2024.

Virran Varrelta -toimituskunta: Hannu Lahtinen (päätoimittaja), Leena Bragge, Päivi Lahtinen, Ulla Lahtinen, Rainer Lehtonen, Eeva Markkanen, Pirkko Nurminen, Terhi Ratalahti, Aino Ruokola, Matti Santanen, Merja Akerlind
Julkaisijat: Päijälän kristillinen yhdistys, Päijälän Seudun kyläyhdistys ja Mäkimaan Muhku
Lehden taitto: Leena Bragge, Ulla Lahtinen ja Mirkka Lempiäinen
Painatus: Padasjoen kirjapaino. Painetaan 4 krt. vuodessa.

Yhteystiedot: Päijälän kristillisen yhdistyksen puheenjohtaja Hannu Lahtinen, 0500 304769, hannu.lahtinen@pajjala.fi
Päijälän seudun kyläyhdistyksen puheenjohtaja Leena Bragge 040 8326131, leenaobragge@gmail.com
Mäkimaan Muhku: Risto Lehto, rhlehto1@gmail.com
Kansikuva: Leena Bragge

ARVOISA LEHTEMME LUKIJA!

Eletään kesäkuun toista viikkoa. Helleviikot ovat takanapäin. Maa saa juuri nyt kaipaamaansa vettä, joskin viljelyn kannalta paikoitellen liian myöhään. Sota Ukrainassa ja Gazassa jatkuu, eikä loppua ole näköpiirissä. Lapsia ja aikuisia kuolee... Miksi me ihmiset, kansakunnat emme osaa elää rauhassa, toisiamme kunnioittaen ja toisistamme huolta pitäen? Vai osaisimmeko sittenkin? Kyllä valtaosin. Silti eurovaalien keskeisin asia meilläkin Suomessa oli turvallisuus sen kaikissa eri merkityksissä. Turvallisuuden tunne sodan pelkoa kohtaan, turvallisuuden tunne yksilöön kohdistuvaa väkivaltaa kohtaan ja turvallisuuden tunne toimeentulon osalta. Turvattomuuden tunteet kahlitsevat ihmisen elämää. Tarvitaan uskoa tulevaan – elämän vettä – kuten luontokin kuivuuden jälkeen, jotta se voi elpyä. Sitä meidän tulee etsiä. Lehtemme kertoo Pirkko Nurmisen jutun myötä lähteestä, joka meille on annettu lahjana käyttöön.

Kylämme elämä on ainakin minun näkökulmastani ollut seesteistä maailman tapahtumista huolimatta. Yhteistyö yhdistysten kesken on toiminut hyvin ja yhteiset hankkeet ovat edistyneet Valinnan remontin osalta. Olemme saneet hankkeisiin tukea niin Kuhmoisten kunnalta kuin yksityiseltäkin taholta. Toisaalla lehdessä on lisää tietoa hankkeen edistymisestä. Näillä näkymin uittonäyttelyn ja sen yhteyteen tulevan kahvilan avaaminen tapahtunee kesällä 2025.

Mutta ennen näyttelyn avaamista olisi kylällä vielä yksi suuri ja yhteinen hanke toteutettavana. MM-Rallin Päijälän erikoiskoe 3.8. Siitäkin enemmän asiaa lehdessä toisaalla, mutta ajattelen, että kun meille on uskottu 10. kerran peräkkäin MM-rallin erikoiskokeen toteuttaminen, tehdään se vielä suurella sydämellä ja innolla ja järjestetään katsojille taas kerran positiivinen tapahtuma niiltä osin, mihin me voimme vaikuttaa. On hyvä tiedostaa, että moni kylä on halunnut ja haluaisi saada erikoiskokeen järjestettäväksi, mutta vain harvat saavat. Me olemme olleet onnekkaita tässä mielessä ja se on mahdollistanut välillisesti merkittävät kehittämishankkeet kylällämme, josta viimeisimpänä edellä kertomani uittonäyttelyhanke. Muualta lehdestä löydät tiedot, miten voit ilmoittautua ja osallistua rallin toteuttamiseen. Rakentamis- ja raivaushommat alkavat heti heinäkuun alussa.

Lehdessä kerrotaan mm. Muhkun kevään 65-vuotisjuhlista, tulevista tapahtumista, joista nostan Riihigallerian taidenäyttelyn sekä Tiekirkolla kylän omien Saini ja Jaska Åkerlindin ryijynäyttelyn. Kannattaa tulla katsomaan kauempaakin! Näistäkin enemmän tietoa muualla lehdessä.

Yhdistyksillä on runsaasti tapahtumia kesän aikana. Muutamia nostoja: 14.7 yhteislauluilta Riihigallerialla, 28.7. Rukoushuoneen kesäjuhla, 25.8. Pyhiinvaellus Hassista rukoushuoneelle ja 14.9. syystori Pirtillä. Osallistutaan tapahtumiimme! Niin kannustamme myös järjestäjiä jaksamaan yhteiseksi hyväksi ja toistemme virkistämiseksi. Yhdessäolo antaa aina voimaa ja virikkeitä sekä rohkaisee toinen toisiamme tässä osittain murheellisessakin maailmanajassa.

Kaikkihan me olemme jo tallentaneet muistiimme kesän lauantaitorin, joka jatkuu heinäkuun loppuun asti. Tori on nyt avoinna joka lauantai klo 10–13. Tule aamukahville rupattelemaan ja kuulemaan kylän uutisia. Kesätorilauantaina 13.7. aamutorikin on Pirtillä. Siellä on sitten perinteisesti monen alan myyjiä ja kahvilan antimia.

Haluan toivottaa jokaiselle lukijalle virkistävää kesää ja Jumalan siunausta!

Hannu Lahtinen

REMPALLAAN

Oikeat osoitteet ja ehjät laatikot

Lähetätkö vielä kirjepostia? Minä lähettelen muutamille rakkaille ystävilleni kirjeitä kynällä kirjoitellen – joko tekstaten tai kaunokirjoituksella. Silloin on toivoa saada kirjepostia itseen. Taitettava korttikin voi olla mukava pikkukirje, koska siihen mahtuu muutama lause kuulumisia.

Paljon on puhuttu postilaitoksen hitaudesta ja hukkuneista lähetyksistä. Vika voi olla lähettäjässä, jos tiedot ovat puutteelliset. Laitoinko varmasti oikean osoitteen ja onko postimerkin arvo riittävä? Harvalla meillä on kirjevaakaa kotona. Kuinka moni laittaa kirjeeseen lähettäjän tiedot? Lähettäjän nimi on tärkeä, että sen voi palauttaa, jos ei vastaanottajaa löydy. Vika voi olla myös vastaanottajan postilaatikossa, jossa ei lue nimeä tai osoitetta.

Kuljetusketju on myös monimutkainen prosessi. Olen kuullut kerrottavan tapauksen Kuhmoisten kirkonkylältä, kun kutsu tapaamiseen lähti matkaan Toritien toiselta puolelta ja vastaanottaja oli vastapäätä Toritien toisella puolella. Posti vei lähetyksen jonnekin Helsingin lajittelukeskukseen ja sieltä edelleen ties minne. Kortti oli matkalla 10 päivää ja myöhästyi, koska tapaamispäivä meni ohi. Tarina ei kerro, missä kirje seikkaili.

Olen käynyt joskus 1980-luvulla Tampereen Postin lajittelukeskuksessa tutustumiskäynnillä siihen aikaan kun postinumerot olivat vielä uusia. Automaattikone osasi lukea postinumerot ja merkitsi samalla kirjeeseen viivaston, jonka mukaan kirje kulki liukuhihnaa pitkin edelleen lähetettäväksi lopulliselle jakelualueelle. Kirjeiden kulku oli niin nopeaa, että kuvittelin monen kirjeen ottavan mutkat suoriksi ja lentävän jonnekin koneen syövereihin päätyen lopulta pölyiseen nurkkaan lojumaan, kunnes se vuosisiivouksen yhteydessä löydetään ja toimitetaan ”kadonneiden kirjeiden osastolle”.

Yksi erittäin tärkeistä asioista on myös se määränpään postiluukku/lokero/laatikko, mihin kirje lopulta saapuu. Onko ovesa tai laatikossa oikea nimi ja/tai osoite? Pelkkä sukunimikään ei aina riitä, koska samassa postilaatikkorivissä voi olla monta samaa sukunimeä. Myös samassa osoitenumerossa voi asua monta erinimistä. Tiedän monta uusioperhettä, joissa on 3–4 eri sukunimeä.

Aurinko haalistaa, kannet irtoaa ja sammaloituu, käyttämättömiä ei viedä pois, nimet ja osoitteet puutteellisia.

Postilaatikkorivistöt teiden varsilla voivat olla hyvin kirjavia – punaisia, vihreitä, muovia, metallia, puuta, lukollisia, avoimia... Laatikoiden pitäisi olla ehjiä, ettei vesi kostuta postia. Näin ei kuitenkaan aina ole. Minulla on ollut ilo ja kunnia jakaa neljä kertaa vuodessa Päijäläntien varrelle Virran Varrelta -lehdet kaikkiin laatikoihin. Olen oppinut tietämään, mihin laatikkoon ei kannata laittaa lehteä, koska sitä ei koskaan käytetä. Jos laatikossa on ennestään kostunutta ja homeista postia, en laita uutta lehteä. On myös laatikoita, joista jää kansi käteen, kun siihen koskee. Saranat ovat ruostuneet poikki. Laatikko on unohtunut paikalleen, vaikkei sitä ole enää vuosiin käytetty.

Vetoankin nyt teihin – Päijälän kaikkiin asukkaisiin, joilla on postilaatikko tienvarressa. Tarkistakaa sen kunto sekä nimi- ja/tai osoitetiedot. Korjatkaa mahdolliset viat. Joillakin kesäasukkailla on hyvä tapa ottaa postilaatikko talveksi pois ja tuoda se takaisin keväällä, kun lomakausi alkaa. Myös postinjakajat kiittävät, kun ei tarvitse arpoa mihin laatikkoon kirjeet laittaisi. Uusi laatikko sammaloituneen tilalle ei paljon kustanna. Muovisen peruspostilaatikon saa parilla kympillä.

Se on joskus pienestä kiinni, ettei tärkeä kirje löydä perille.

Teksti ja kuva: Leena Bragge

TIETOJA VANHOISTA SOITTIMISTA

On tiedossa, että kylällä on monessa talossa ollut viulu, mandoliini, virsikannel tai muu soitin, joita joskus on soitettu. Oli soittajia, jotka eivät koskaan esiintyneet, mutta soittelivat omaksi ilokseen. Ja oli soittajia, jotka soittivat myös muille, kuten Jussi Vuorenpää, Martti Åkerlind, Lillian Lehtonen, Lauri Jaatinen, Esko Syvänen ja monet muut.

Olisi mielenkiintoista tietää – perinteenkeruumielessä – missä kaikissa taloissa on soittimia ollut ja kuka niitä on soittanut. Koska laulu ja soitto ovat aina olleet olemassa – varsinkin Päijälässä – niin nyt viimeistään olisi aika kerätä tietoa menneen ajan soittimista ja niiden soittajista, kun historiankeruu on nyt kaikinpuolin muodissa.

Tehdään lehden syysnumeroon tilastoa, jos palautetta tulee tarpeeksi.

Aino Ruokola ottaa vastaan tietoja numerossa 040 535 9041 (Voit soittaa myös Leenalle numeroon 040 832 6131)

Isä-Martti Åkerlindin perintöviulu on vielä Toivonkummulla soittokunnossa.

RALLI-INFOA

Jo perinteiseen tapaan kylän 4 yhdistystä ovat allekirjoittaneet sopimuksen MM-Rallin Päijälän erikoiskokeen järjestämisestä 3.8. AKK Sportin kanssa, nyt tässä sarjassa kymmenennen kerran. Yhdistysten kumppanina toimii jälleen Oriveden Seudun Urheiluautoilijat, EK-päällikkönä kuten aiemminkin Oskari Röman; he vastaavat rallipäivän toteutuksesta ja tekniikasta.

Koko tapahtuman toteuttaminen vaatii mm. katselualueiden ja kulkureittien raivauksen, niiden aitauksen tai nauhoittamisen sekä myyntipisteiden pystyttämisen kalusteineen. Lisäksi reitille sijoitetaan mm. satoja kylttejä, 400 roskakoria ja 35 WC:tä. Tämän lisäksi hankitaan mm. myyntitavarat (makkarat, virvoitusjuomat, kahvit, lettuainekset, sämpyläainekset jne.) ja suunnitellaan ja toteutetaan niiden toimittaminen myyntipisteisiin niin, että kylmäketju ei missään vaiheessa katkea. Tämä kaikki edellyttää tehtävänsä opastettuja henkilöitä. Erilaisia tehtäviä riittää niin reitin varrella kuin rakentamisessa ja purkamisessa sekä rallipäivän lukuisissa eri tehtävissä. Lähde mukaan!

Maanomistajat ovat taas olleet valmiit antamaan maansa rallin edellyttämään käyttöön veloituksetta ja näin tukevat kylämme yhdistysten toimintaa. Kiitos jokaiselle teistä! Kiitos myös Kuhmoisten partiolaisille, jotka tulevat huolehtimaan vessojen siisteydestä ja tölkkien ja pullojen keräämisestä. MM-Rallin kilpailusihteeri Viivi Firat haluaa toivottaa koko kylälle oikein paljon tsemppiä rallinteon alkutaipaleelle ja jatkaa: "On hienoa jälleen kerran olla mukana Päijälässä teidän kanssa rallia järjestämässä – kiitos että koko kylän voimin olette mukana! Nähdään viimeistään ek-turvakoulutuksessa 12.7. klo 18.00 Pirtillä."

Päijälä tarvitsee Sinua

Päijälä-pikis ajetaan la 03.08.2024

Päijälä EK tarjoaa jälleen yli 270 vapaaehtoiselle parhaat katselupaikat ja takuulla kuumimmat rallitunnelmat. Lähde mukaan, jos haluat kokea ehdottoman huipputapahtuman sen kovimmassa ytimessä!

Etsimme vapaaehtoisia. Ilman vapaaehtoisia, ralleja on mahdotonta järjestää. Tule mukaan tekemään ralleista onnistunut tapahtuma tänäkin vuonna ja tukemaan yhdistyksiemme toimintaa.

Ralli tarjoaa hyvin erilaista hommaa, jokaiselle jotakin. Ennen ralleja: kulkureittien raivaajia, katselualueiden ja myyntipisteiden rakentajia. Rallipäivänä: järjestyksenvalvoja, toimitsijoita, lipunmyyjiä, liikenteenohjaajia, myyntipisteiden henkilöstöä. Pienestäkin panoksesta on suuri apu.

Voit jättää yhteystietosi ja mihin tehtävään haluaisit?
Sähköpostiin: marja.ikonen@paijala.fi

Mikäli kysyttävää, ole yhteydessä:
Hannu Lahtinen puh. 0500-304769 hannu.lahtinen@paijala.fi

Järjestyksenvalvoja-safety: Mika Liehu puh. 0500- 187180
mika.liehu@elisanet.fi

Risto Lehto Muhku puh. 050-5952051 rhlehto1@gmail.com

Kiitos jo etukäteen!

HANKKEISTA

Mikä Valinnalle nimeksi?

Näyttelykiinteistömme/kylätalomme nimikilpailuun voi keksiä vielä nimiehdotuksia juhannukseen saakka. Nimi voisi mielellään jotenkin viitata uittoon tai metsätöihin.

Hanke etenee hitaasti mutta varmasti. Olemme hakeneet avustusta asiantuntijan palkkaamiseksi uittoesineistön luettelointiin ja tallentamiseen. Vesuri on jo hyväksynyt hakemuksemme, mutta ELY-keskuksen lopullinen päätös on vielä jonossa odottamassa vuoroaan. Toivottavasti se tulee vielä kesän kuluessa.

Kuhmoisten kunta myönsi 3000 euroa avustusta keittiön kalusteisiin ja WC-tilojen valmiiksi saattamiseen ja muihin viimeistelytyöihin.

OP:ltä anottiin avustusta näyttelykahvilan sisä- ja ulkokalusteisiin, muttei saatu.

Metsäyhtymä on luvannut tukea ulkokatoksen rakentamista varten kuluuveneelle ja muille isokoisille esineille.

Talkoolaiset ovat taas aloittaneet ahkeroinnin talossa. Vanha toimimaton kylmiö on purettu, siitä saadaan lisätilaa keittiöön. Ulkomaalausta on paikkailtu. Lattioita valettu ja WC:n lattia odottaa laatoitusta.

Hyvää kannattaa odottaa. Näillä näkymin näyttelyn ja sen yhteyteen tulevan kahvilan avaaminen tapahtunee kesällä 2025.

Kalle Lahtinen seinää raaputtamassa ennen maalausta.

Olli Lehto valaa lattiaa.

Kylmiön purkua: Matti Åkerlind, Tapio Konttila ja Pekka Rantakallio.

maaseuturahasto

RIIHIGALLERIAN KESÄ

Olen iloinen, kun sain jälleen mahdollisuuden kirjoittaa Riihigallerian kesästä Virran Varrelta -lehteen. Olen myös erittäin iloinen, että olen saanut seurata kauniin Päijälän kylän vuodenaikojen vaihtumista jo reilun vuoden ajan kun olen ajellut pitämään kirjastoa auki perjantaisin. Kuitenkin aina kun kevät alkaa lähestyä, alkaa into ja jännitys kasvaa, kun pääsen olemaan mukana Riihigallerian näyttelyn kokoamisessa.

Kesän näyttelyyn on tulossa taidetta Baren Baren-ryhmältä sekä Henna Nivarpää-Ampujalta. Riihigalleria on siis tänä kesänä täynnä naisten tekemää taidetta, sillä Baren Baren-ryhmä koostuu neljästä pirkanmaalaisesta naisesta; Helena Perkiö, Heidi Piippo, Maija Teppo ja Leena Vainio. Ryhmän taiteilijoita yhdistää erityinen luontosuhde sekä luontokokemusten vaikutus taiteen tekemisessä. Tämä oli yksi niistä syistä miksi koin, että Riihigalleria on heidän taiteelleen oivallinen paikka. Taidetta hirsiseinillä keskellä kaunista ympäröivää luontoa ovat omiaan luomaan luontokokemuksen taiteen kautta.

Ryhmän teokset käsittelevät ihmisen vaikutusta erilaisten muutosten aiheuttajina ja niitä yhdistää huoli ympäristön tilasta ja sen tulevaisuudesta. Ryhmä syntyi aikanaan puupiirroksen ympärille, mutta nykyisin taiteilijat käyttävät monia eri tekniikoita ja tekevät muun muassa yhteisinstallaatioita.

Henna Nivarpää-Ampuja on varmasti monille kuhmoisilaisille jo tuttu nimi. Kuhmoisilaislähtöinen keraamikko on pitänyt useampia näyttelyitä Kuhmoisissa yksin ja yhdessä muiden taiteilijoiden kanssa. Hän on valmistunut keraamikoksi vuonna 2007 ja taiteen tekemisen lisäksi opettaa keramiikkaa Järvenpään opistossa sekä Jokelan kansalaisopistossa. Hennan keraamiset teokset ovat ajattomia ja kauniita. Hennan taidekeramiikka valloittaa Riihigallerian tunnelmallisen mustan riihen.

Tässä haluan vielä erityisesti kiittää Leena Braggea sekä koko Päijälän Kyläyhdistystä erittäin hyvästä yhteistyöstä jo vuosien ajan Riihigallerian pyörittämiseen liittyen! Monesti koen huonoa omatuntoa, että tässä muiden töiden tiimellyksessä ehdin liian vähän keskittyä Riihigallerian asioihin, mutta on ihanaa kun varsinkin Leena ehtii ottaa koppia ja onneksi muistuttee minua säännöllisin väliajoin asioista jotka pitää saada kuntoon. Kiitos! Nauttikaa kesästä ja käykää nauttimassa myös Riihigallerian tunnelmasta sekä taiteesta!

Teksti Eeva Markkanen

Kahvio-info

MUISTA KÄTEINEN!

Tuoreita itsetehtyjä leivonnaisia kohtuuhintaan ym. virvokkeita.

Myydään käsitöitä muistoksi, lahjaksi tai tuliaisiksi.

- kudonnaisia
- koruja
- mattoja
- puutöitä
- kortteja
- luomukaurahiutaleita
- ym. mukavaa

Tänä kesänä kahviossa myös kausiasukas Vesa Mäntymäen kokoama digikuvanäyttely Päijälän neljä vuodenaikaa.

Päijälän Seudun kyläyhdistys

RIIHIGALLERIA KESÄ 2024

BAREN

HELENA NIVARPÄÄ-AMPUJA & RYHMÄ

**HELENA PERKIÖ
HEIDI PIIPPO
MAIJA TEPPU
LEENA VAINIO**

19.6. – 11.8.2024
TI-SU KLO 12-17

KAIKILLE AVOIMET AVAJAISET
TI 18.6. KLO 18

KYLÄYHDISTYKSEN KAHVIO
(KÄTEINEN)

RIIHIGALLERIAN TIE 82, KUHMOTEN
LISÄTIETOJA: Eeva Markkanen 040 827 2323

PÄÄSYMÄKSU 7 € ALLE 15-VUOTIAAT ILMAISEKSI (KORTTI TAI KÄTEINEN)

TIEKIRKOSSA RYIJYNÄYTTELY

Åkerlindin Sainilla ja Jaskalla on ollut yhteinen harrastus lähes koko avioliittonsa ajan: ryijyjen tekeminen.

Saini kertoo, ettei hän muista, miten ja miksi se alkoi, mutta vuonna 1966 hän alkoi tehdä ensimmäistä omaa ryijyään ”Roihua”, vaikka lapset olivat taaperoiässä. Toki hän oli 50-luvulla kokeillut ryijyn tekoa kotona äidin kanssa. Saini ja Jaska ovat ommelleet kaikki ryijynsä pöydällä, ei kangaspuissa, koska niille ei ollut tilaa.

–Kaipa se oli jonkinlaista omaa aikaa, Saini muistelee. –Mutta koska lapset olivat tosiaan pieniä –nuorin 1-vuotias– työ eteni tuskastuttavan hitaasti, jolloin Jaska riensi apuun, ja innostui myös hommasta. Yhteisen elämänsä aikana Saini ja Jaska ovat tehneet kymmenkunta ryijyä, isompia ja pienempiä, itselle ja perheenjäsenille lahjaksi. Nykyään heillä on ryijyhommile varattu pöytä, jossa keskeneräinen työ voi olla esillä kaiken aikaa. ”Jotenkin se on niin rentouttavaa puuhaa ommella erivärisiä lankoja ja nähdä työn etenevän ja pikkuhiljaa valmistuvan”, Saini miettii. Jaska on kokenut samoin, vaikka enää Jaskan nivelrikkoiset sormet eivät taivu näin tarkkaan työhön.

Sainin ensimmäinen lapsuudenkodissa Pohjanmaalla tekemä ryijy oli karjalaisäidin kanssa kangaspuissa tehty ”Karjalan vaakuna”. Viimeisimmät ovat tyttärelle 60-vuotislahjaksi ommellut ”Sinivuokko” ja ”Valkovuokko”. Nyt tytär täydentää itse sarjaa ”Keltavuokolla”, joka nähdään myös näyttelyssä. Myös tyttärentytär on innostunut ryijyjen tekemisestä, joten käsityösukupolvien ketju jatkuu.

Tiekirkon näyttelyssä on mahdollista kokeilla myös itse ryijyn ompelemista. Siellä on pieni työpiste, jossa on pohjakankaan jämäpaloja ja ylijäämälankoja. Niillä voi halutessaan kokeilla, miltä työ tuntuu. Kenties joku löytää itselleen uuden harrastuksen.

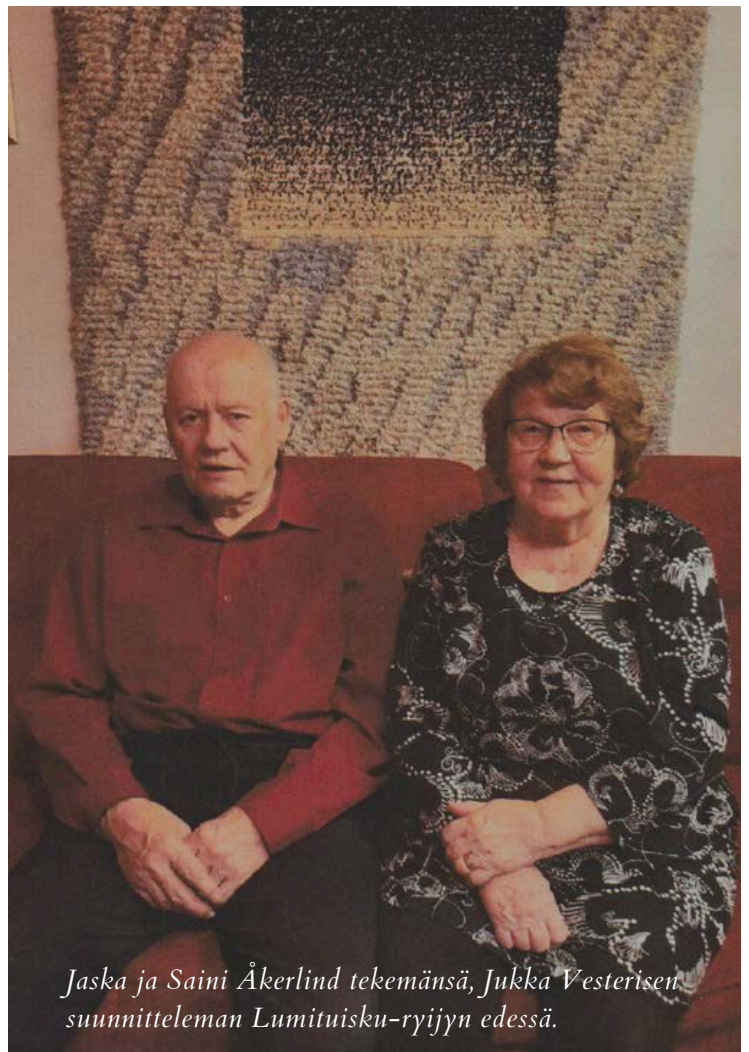
Vaikka ryijytekniikka on ikivanha, jokainen aika on muokannut ryijyjä omiin tarpeisiinsa. Niitä on käytetty satoja vuosia käyttötekstiileinä ja lämmikkeinä. Niitä on tehty kapioiksi suvun omin kuvioin. Vasta myöhemmin niistä on tullut koriste- ja taide-esineitä. Nykyään valmiita malleja ja ompelupaketteja on perinteisistä moderneihin, mutta mikäpä estää suunnittelemasta ihan omaa mallia! Mikään halpa harrastus ryijyn tekeminen ei ole, sillä niihin menee paljon villalankaa.

Tervetuloa tiekirkon ja ryijynäyttelyn avajaisiin sunnuntaina 30.6. klo 14. Tiekirkko on avoinna sunnuntaihin 28.7. saakka klo 12.30–17.30, paitsi maanantaisin suljettu.

*Teksti Ulla Lahtinen
Kuva Jaska ja Saini Åkerlind*

TIESITKÖ?

Päijälän 112-vuotias rukoushuone on toiminut tiekirkkona vuodesta 2013 lähtien heinäkuussa kuutena päivänä viikossa. Yhdistyksen jäsenet ovat toimineet vapaaehtoisina oppaina. Kymmenen vuoden ajan siellä on myös ollut taidenäyttely. Kaikilla näytteille asettajilla on ollut jonkinlaiset juuret Päijälässä. Tämän vuoden ryijynäyttelyn Jaska Åkerlind on syntyisin kylälämme.

Jaska ja Saini Åkerlind tekemänsä, Jukka Vesterisen suunnitteleman Lumituisku-ryijyn edessä.

MUHKUN 65-VUOTISILTAMAT

Oksetissa soittivat Ilkka Kyttälä, Heimo Tuomarla, Matti Uusi-Mikkola, Sinikka Lehto, Antti Järvensivu, Olli Lehto ja Seppo Ristamäki

”Kauan, kauan sitten, koko Päijälä oli paksun jääpeitteen alla. Sitten, eräänä keväänä aurinko nousi ja sulatti jään pois. Pois lähtiessään jää kuitenkin muotoili maisemaa ja teki toisaalle mäkiä ja toisaalle taas kuoppia vettä varten. Näin syntyi Pitkävesi ja sen partaalle Mäkimaan. Pitkästävedestä tuli tärkeä kulku- ja uittoreitti. Mäkimaahan kehittyi sinnikäs, osaava ja innokas kansanosa, joka metsäisen leipätyönsä lisäksi keksi tehdä kaikkea muutakin.” Näin juhlallisesti alkoi 12.4.1959 perustetun Mäkimaan Muhkun 65-vuotisjuhlapotpuri.

Ilmassa oli todella suuren urheilujuhlan tuntua, kun Muhku vietti huhtikuussa juhliaan Päijälän Pirtillä. Vieraita oli paikalla (kahvikupeista päätellen) lähes sata. Vastaanottokomitea Lehdon Ollin johdolla otti jokaisen vieraan henkilökohtaisesti vastaan.

Ohjelma oli Muhkun tapaan monipuolista ja hauskaa. Omaeräinen tukkilaisorkesteri Oksetti aloitti juhlan ja tanssitti lopuksi iltamayleisöä. Orkesterin soittimina on ainakin kitara, erilaisia haitareita, pyykkilauta, saha ja narubasso. Merja Åkerlind aloitti virallisella historiikilla käyden läpi kaikki Muhkun harrastamat lajit: jääkiekko, potkupallo, hiihto, erityisesti ampumahiihto, mäkihyppy, juoksu, kävely, pyöräily, pesäpallo ja uusimpana golf. Tästä jokin laji saattoi unohtuakin.

Marja-Liisa Lehto esitti runonlausuntaa, mm. yhdistyksen perinteisen juhlarunon Kotkan siivet, mikä ei ollut ihan niin mahtipontinen kuin otsikko antoi odottaa. Ilkka Kyttälän hengästyttävä soolo Silakka-apajalla veti vertoja Veikko Laville. Joukko yhdistyksen vanhempia ja nuorempia jäseniä esitti mahtavan potpurin, jossa Muhku Magazinen päätoimittaja Matti Santanen oli sanoittanut uudelleen vanhoja suomalaisia lauluja Muhkun historiaa siivittämään. Parikymmenminuuttinen esitys oli todella Matti-maisen kekseliäs. Vielä ennen iltamien tanssiosuuden alkamista paikalle saapui Risto Lehdon kutsuma yllätysvieras, Tippavaaran vanha isäntä ohikulkumatkallaan. Sitten olikin tanssin vuoro.

Vaikuttaa vahvasti siltä, ettei Muhku ole vielä jäämässä eläkkeelle. Seuraava Muhkun tempaus on pallonuittokisa Päijälän sillan pielessä juhannustorilla. Sen jälkeen petankkiturnaus Pirtin kesätorilla.

Onnea ja pitkää ikää!

Teksti Ulla Lahtinen
Kuvat Leena Bragge

Pitkävesj

Pitkävesj, Pitkävesj,
suistoinen ja muistoinen,
Ennen jaksoi tukit kantaa,
nyt vain mökit kiertää rantaa.
Paatit sannoo pärinää,
soutajaa, et sä nää.

Peltovesj, Peltovesj,
vuorines ja salmines.
Kalapaikkaa en tiää vertoo,
siitä paljon huhut kertoo,
lahnaa saap ja muikkuloo,
kookkaampaa, isohkoo.

Tippavaaran Isäntä

Ilkka Kyttälä Silakka-apajalla

Majavesj, Majavesj,
Aittosaaren kupehes.
Juurakoissa hauet makkaa,
siitä Syväsalmen takkaa
kuikat vahtii Majalaa,
kuka siell asustaa.

Honkanen, Honkanen,
Pitkänveden selkänen.
Siellä tuuli pääsee puhkuu.
Otteleelta kohti Muhkuu,
ellei koukkaa Venttolaan,
taikka sitt', Kot' rantaan.

Pitkävesj, Pitkävesj,
milloin pääsen kannelles.
Suksiin taikka luistelehtiin,
milloin pilkille mies ehtii,
matikat siell' oottelee,
ahvenet, kaipailee.

*Kansanlaulu Otteleelta
Kallavesj-laulun sävelellä
Matti Santanen*

*Muhku-Potpuri. Vas. lukija Liisa Santanen. Laulajat: Martti, Heikki ja
Matti Åkerlind, Kati Nurminen (takana), Maija ja Jenni Saarijärvi.
Oikealla juhlapuheen pitjä Merja Åkerlind.*

KEVÄÄN TAPAHTUMIA

Kevättorilla Anneli Jaatinen myy räsymattoja Hilikka Tuomiselle ja Marketta Luotolinnalle.

Ainon taimet ja muut tuotteet ovat kysyttyjä.

Raija Nio-Halmeen kukka-asetelmat ja käsityöt tekevät aina kauppansa.

Maija Saarijärvi opettaa Seija Tietäväistä kehräämään.

Manta-koira nautti toriväen rapsutuksista ja herkuista.

Marja-Liisa Lehdon käsitöitä.

Muistathan maksaa kyläyhdistyksen jäsenmaksun!

Käsintehtyä lämmikettä viileisiin kesäiltoihin tai tulevan talven pakkasiin.

Vasemmat kuvat: Tänä keväänä Riihigallerian pihansiivoustalkoot sujuivatkin mukavasti, kun haravaa heilutti viisi henkeä. Tässä Marko Helminen ja Leena Kilpinen siirtävät lehtiroskaa kompostia kohti. Saimme myös Kuhmoisten kunnan kustannuksella luvan vuokrata oksasilppuri piha-alueella olevien rankakasojen tuhoamista varten. Silput siirretään Sammakkosillan tuntumaan vetiselle polulle, jota käytetään ahkerasti lenkkeilyyn.

Lauantaistori on muuttanut aukioloaikojaan asiakkaiden pyynnöstä hieman myöhäisemmäksi. Se on avoinna heinäkuun loppuun joka lauantai klo 10-13. Juhannusaaton aukiolo osuu perjantaille. Silloin on myös jo traditioksi muodostunut Muhkun järjestämä pallonuittokisa. Kesätori 13.7. on Pirtillä.

Torilta saa ainakin aamukahvia Tertun herkullisten suolaisten ja makeiden kera. Myös luomukaurahiutaleita ja saaristolaisleipää on useimmiten tarjolla. Lisää myyjiä kaipaisimme, niin että jos sinulla on jotain myytäväksi sopivaa, tervetuloa joukon jatkoksi!

Rukoushuoneella pidettiin keväällä yhteiskristillinen tilaisuus, jossa puhuivat Reijo Heikkilä ja Anita Ojala, sekä kinkarit. Kuva on kinkereiltä. Oikealla Kuhmoisten uusi kappalainen Tuomas Taipale ja vastapäätä kristillisen yhdistyksen puheenjohtaja Hannu Lahtinen.

Olli Lehto pyörineen harrasteajoneuvojen kokoontumisessa Päijälän kirppiksellä. Kts. myös s.20

HIIPUUKO HYÖTYKASVIKERHO?

”Lähetä pilvi satamaan ja päiväkulta paistamaan, niin jyvä itää ilolla maan mustan povessa.”

Sisarukset Ulla Inkiläinen ja Leena Bragge ovat jo vuosia tehneet vaot äiti-Ainon perunamaalle, johon Aino itse kylvää siemenperunat.

Valkoherukkapensas pääsi uuteen kotiin Ainon marjatarhaan.

Itse valmistettu kompostimulta on ilmainen ja paras maanparannusaine niin hyötykasveille kuin kukkasillekin.

Ei nyt sentään! Vaikka viime syksynä ei jaksettu laittaa syyslounasta – oli paljon muuta ohjelmaa. Ja nyt keväällä peruuntui retki Ouninpohjaan Unnaslahden tilalle, mutta onneksi kotipihan puutarha on aina läsnä.

Kaikki ihmiset eivät ole viljelijöitä, mutta luonto koetaan parhaiten viljelytyössä mielen ja kehon terveydeksi. Siihen on kasvettu jo lapsena.

Me entiset maatalouskerholaiset teimme laskutehtäviä Maalaiskansakoulujen Laskuopista: Montako vakkaa perunoita mahtuu puoleen hehtolitraan tai paljonko painaa tiu munia, jos yksi muna painaa 50 g. – Tai jolla on paikka paikan päällä, sillä on markka markan päällä, joten lopulta voidaan ostaa vaikka polkupyörä.

Opit ovat olleet aikojen myötä erilaiset, mutta ruoka kasvaa edelleenkin vain maassa. Eikä lähiruokaa voi sen lähempää saada kuin omalta kasvimaalta.

Hyötykasveilla on alun perin tarkoitettu ehkä vain ruokakasveja, mutta oikeastaan kaikki kasvit ovat hyödyllisiä. Vanha kansa ennusti vuoden satoa mm. jäiden lähdöstä. Jos keväällä jäät sulavat paikalleen, niin tulee katovuosi. Tänä keväänä vapunpäivänä ne sulivat paikalleen. Uutiset ovat kertoneet, että nyt jo alkukesästä on paikoin viljasato osittain menetetty toukokuun kylmän ja kuumen sään vaihtelusta johtuen.

Mutta kotoisella kasvimaalla on vasta kylvöt tehty. Perunaa ämpärillinen, muutama siemenpussi juureksia, hennettä ja kurkkua sekä reunoille koristeeksi kehäkukkaa. Raparperi lähti lämpimässä säässä kasvamaan ja viinimarjat ovat raakileella.

Lopuksi voidaan istahtaa pihapenkille ja laulaa koulussa opittu kylväjän laulu. – ”Lähetä pilvi satamaan ja päiväkulta paistamaan, niin jyvä itää ilolla maan mustan povessa.”

Joka vuosi jokin kylvös epäonnistuu, mutta jostakin toisesta lajista saadaan korjata satoa. Viljely on toivon laji.

Toiveikasta kesää kaikille viljelijöille!

*Teksti hyötykasvikerholainen Aino Ruokola
Kuvat Leena Bragge*

KAUPUNGISTA MAALLE JA TAKAISIN

Kaupungissa ja maalla on omat huolensa.

Yksi niistä on lumi.

Kaupungissa lumi on ongelma. Raitiovaunut ja junat lakkaavat kulkemasta ja auton ajavat ketjukolareita. Lunta aurataan vain valituilta kaduilta ennalta määritellyn luokituksen mukaan. Lumi siirretään pyöriteille ja jalkakäytävälle, kuljetetaan sieltä viereiseen puistoon ja sieltä edelleen jonnekin kauas hävitettäväksi. Hiljattain on ilmennyt, että kaupunkilaislumi on likaista, myrkyllistä ja muutenkin vaarallista tukkien viemäriverkoston. Siksi sitä ei voi kaataa mereen eikä jättää paikalleen sulamaan. Toki lumeen voi tehdä hiihtolatuja, mutta se taas aiheuttaa laturivoa, koska jotkut hiihtävät liian hiljaa, toiset liian kovaa ja muut ulkoiluttavat laduilla koiriaan. Latuja ylläpidetään kalenterin, ei kelien mukaan.

Toisin on maalla. Kuten Päijälässä. Lumi työnnetään, ainakin silloin tällöin, tieltä syrjään. Paikoin ajetaan maastoon latu-uria, niin kauan kuin lunta riittää. Suurempia riitoja laduilla ei liene raportoitu. Lumi pölyyää ja siihen saattaa kevähangilla upottaa saappaansa. Tätä vakavampia haittoja saatika myrkytyksiä lumi ei juuri aiheuta. Kevätaurinko muuttaa lumen vedeksi, jota sitten riittääkin pitkälle kesään. Tällaisina lumirikkaina vuosina vettä onkin taas niin paljon, että keväällä laiturille ja veden ääressä olevaan saunaan pitää uida, sukeltaa tai voi olla menemättä.

Toinen ongelma ovat äänet.

Niitä kaupungissa riittää. Samat, jotka jumiutuvat lumeen, kolisevat, murisevat, kitisevät ja tööttäilevät. Ihmiset ääntelevät, soittavat musiikkia, tamppaavat mattoja, käyttävät hissiä, käyvät suihkussa, kävelevät kopistellen ja häiriköivät muutenkin.

Maalla häiritsevät aivan eri äänet. Hissit, suihkut ja ratikat eivät pilaa rauhaisaa maalaiselämää. Tilalle tulevat heti aamun valjettua muut äänet: käet kukkuvat, leikkuupuimurit puivat ja lehmien ammunta kaikaa. Syksyllä ammutaan hirviä ja sorsia. Ja syysjuhliissa puidaan kesän tapahtumia suureen ääneen. Juhannuksena joku hukkuu sulaneeseen lumeen. Ja käki kukkuu. Iltaisin lehmät ja niittokoneet korvataan moottoriveneillä, vesiskoottereilla ja vihtojen läiskinnällä. Ja käki kukkuu. Jokin ääni häiritsee aina jotain heistä, oltiin siellä tai täällä. Ja käki se taas kukkuu!

Onneksi Juhannuksen vietto on nykyisin sivistyneempää kuin ennen. Aikanaan juotiin pullollinen kirkasta ja laulu oli sen mukaista. Nykyisin nautitaan ehkä lasillinen kuivaa vuosikertavalkoviiniä jalallisesta lasista tai tehdään drinkki kotimaisesta ylihintaisesta ginistä ja katkaistaan siihen koristeeksi tuore katajanoksa ja kaivetaan pakastimesta yksi karpalo. Laula nyt siinä sitten hilpeästi! Toisaalta jotain on myös ennallaan. Kokon sytyttäminen on ainainen murheenkryyni. Yleensä sataa vettä (tai puolisolua lunta eli räntää) niin paljon, että kokko ei syty. Muulloin palovaroitus tai muu vastaava kuivuutta aiheuttava luonnonihme kieltää kokon sytyttämisen ja kiellon rikkomisesta seuraa palohälytys. Joka tapauksessa karitsanfilee on kätevämpää paistaa grillissä kuin kokossa.

Kaikesta huolimatta maalla on ihanaa, varsinkin keväällä ja kesällä. Varsinkin, jos pitää hyttysistä ja ampiaisista. Ja mökin, pihan, kasvimaan, laiturin ja veneen laitosta kesäkuuntoon. Loppukesästä ja syksyllä aika meneekin sitten edellä mainittujen laittamiseen talviteloille. Sienestääkin voi, jos vain voi - hirvikärpäsinvaaasiolta. Ja vain voi on se oikea sienien paistamiseen. Ja käki kukkuu. Kesät Päijälässä on ihmisen parasta aikaa. Hyvää kesää kaikille.

Teksti ja kuva Rainer Lehtonen

PÄIJÄLÄN TORIN HUILISTITYTÖ NYT SIRKUS FINLANDIAN AKROBAATTI

Päijälän toritapahtumissa on vuosikaudet kuultu Pauliina Koskisen huilunsoittoa. Viime kesänä hänet nähtiin pesäpalloilijanakin. Nyt Pauliina kiertää Suomea Sirkus Finlandian mukana. Se antoi aiheen kysyä akrobaatin kuulumisia.

Mitä Päijälä merkitsee sinulle?

Päijälä merkitsee minulle ja siskoilleni Reijo-vaarin ja edesmenneen Marjatta-mummun kotipaikkaa, isämme lapsuuden kotia. Vaarille on aina kiva mennä viettämään aikaa Keski-Suomen idyllisiin maisemiin; perheemme Rulla-kissa nauttii olostaan Lehtolan pihapiirissä. Kylässä parasta on sen ihana rauha ja maalaistunnelma niin luonnon kuin ihmisten suhteen. Lisäksi pidän siitä, että Päijälästä löytyy aktiivinen kyläyhdistys, joka pitää yllä kylän kulttuuritoimintaa.

Mummun ja vaarin jalanjäljissä olemme käyneet koko perhe torilla myymässä leivoksia ja itsetehtyjä käyttötavaroita. Torisoittajana sain rahaakin; se oli merkki arvostuksesta.

Rallitalkoissa perheemme on ollut mukana aika lailla siitä lähtien, kun erikoiskoe palasi pidemmän tauon jälkeen Päijälään. Talkoisiin haluaa aina vaan uudestaan, jos muilta kiireiltä pääsee, koska siellä on aina niin ainutlaatuinen tunnelma ja ihmiset ovat hyvällä mielellä. Ralleista on jäänyt monen vuoden jälkeen tuttuja, joilta saa kuulla kuulumiset aina ralleissa, ja satunnaisesti olen heihin yhteydessä sosiaalisessa mediassa.

Mikä sai Sinut kiinnostumaan sirkuksesta?

Kiinnostukseni sirkukseen syttyi lapsena, mutta tie sinne kulki 15 vuotta kestäneen taitoluisteluharrastuksen kautta. Rakastin luisteluesityksiä, mutta kaipasin jotain lisää. Olin aina tykännyt erilaisten sirkusvälineiden käsittelystä esimerkiksi hulavanteen heittelystä ja jongleerauspalloista. Yksi kesä kaverini vei minut nuorisosirkuksen telttaan ja sain kokeilla ensimmäistä kertaa oikeita sirkusvälineitä. Tykästyin tunnelmaan, ja kipinä jäi kytemään.

Lopulta koronavuonna päätin haluavani ammattiesiintyjäksi. Olin hakenut muutamaa otteeseen kansainvälisiin jäätuotantoihin tuloksetta. Kun mietin Suomesta esiintyjän ammattiin tähtääviä opintoja, päädyin hakemaan Lahden sirkuskouluun. Kolmivuotiset opinnot käsittivät muun muassa akrobatiaa, ilma-akrobatiaa, tasapainolajeja, jongleerausta ja erilaisia tanssilajeja. Päälajeikseni valikoituivat rullaluistelu yhdistettynä hulavanteisiin ja pariliinoiniin sekä jalkajongleeraus. Pystyin siis yhdistämään luistelutaitoni erilaisiin sirkuslajeihin.

Miten pääsit Sirkus Finlandian kiertueelle 2024?

Kehitimme koulussa parini kanssa numeron, jossa yhdistellään pariliinatekniikkaa ja rullaluistelua. Esitimme ohjelman osana päättötyötämme, ja tilaisuutta seurasi myös Sirkus Finlandian johtaja Calle Jernström jr. Hän oli nähnyt numeron ensimmäisen version jo edellisessä Nuorisosirkusliiton festivaaleilla ja laittanut silloin meidät korvan taakse. Valmistumisemme jälkeen päädyimme esittämään numeroa Sirkus Finlandian lavalla TsigaBoom! -tapahtumassa Helsingin messukeskuksessa vuodenvaihteessa 2023–2024. Sitä kautta Calle lopulta kysyi meitä kesän kiertueelle.

Millainen on tyypillinen työpäiväsi?

Herään noin 6.30 laittamaan asuntoauton valmiiksi lähtöä varten, sillä lähdemme seuraavalle paikkakunnalle noin 7.30. Ajan asuntoautoa sirkusletkassa. Perillä otan yleensä päiväunet, kunhan sähkövirta on liitetty. Sitten syön ja käyn mahdollisesti täydentämässä ruokavarastot kaupassa.

Koska teen näytöksessä ilma-akrobatiaa, osana päivistä käyn rakentamassa valmiiksi nostosysteemin teltaan. Sitten on hetki aikaa levähtää tai vaikkapa hyödyntää pyykkivaunua.

Noin tuntia ennen esityksen alkua alan valmistautua näytökseen: laitan meikit ja hiukset sekä tarkistan, että kaikki tarvittava on mukana kassissa. Esiinnymme parini kanssa vasta toisella puoliajalla, joten puettuani esiintymispukuni lähdän jossakin vaiheessa ensimmäistä puoliaikaa lämmittelemään takatiloihin. Esityksen jälkeen keräämme omat tavaramme ja puramme nostosysteemin, jotta teltapojat pystyvät purkamaan teltan. Tässä vaiheessa työpäiväni on pulkassa, menen suihkuun, puran kampauksen ja pesen meikit pois.

Ilta on vapaa shown jälkeen. Joskus muutamme heti seuraavana aamuna, joskus pysymme muutaman päivän paikallaan isommissa kaupungeissa.

4

Miten pitkän linjan ammattilaiset suhtautuvat nuorempiin kollegoihin? Mikä on ollut parasta kiertueella? Entä ikävämät puolet?

Pitkän linjan ammattilaiset suhtautuvat nuorempiin kollegoihin yleensä oikein hyvin. Osa minunkin ikäisistä nuorista taiteilijoista tulee sirkusperheistä, joten heillä on yleensä jo monen vuoden kokemus kiertue-elämästä ja esiintymisestä. Ikä ei siis aina katso työkokemusta.

Parasta kiertueella ovat iältään ja taustoiltaan erilaiset artistit ja heidän kanssaan vietetty aika – sekä totta kai itse esiintyminen. Myös matkailu ympäri Suomen on kivaa, kun pääsee näkemään itselleen outoja paikkakuntia.

Ikävämät puolet kiertueella ovat näin iltavirkkuna aikaiset aamut ja loukkaantumiset, jos niitä käy. Kuitenkin kiertuerytmiin ja asuntoautoelämään on tottunut jo tässä vaiheessa hyvin.

Olet opiskellut myös musiikkia. Voisiko huilunsoiton tai muun musisoinnin yhdistää akrobatiaan?

Opiskelin lapsesta täysi-ikäiseksi eli kymmenen vuotta poikkihuilun soittoa, musiikinteoriaa ja orkesterisoittoa Kesken Uudenmaan Musiikkiopistossa kotikunnassani Tuusulassa ja Järvenpäässä. Sirkuskoulun aikana kokeilin yhdistää huilunsoittoa numeroihini. Suunnitelmissa olisi kehittää jossain vaiheessa numero, joka yhdistää joko huilunsoittoa tai laulua sirkusnumeroon.

Haastattelija Merja Åkerlind
Kuvat Emma-Sofia Rooth ja CircusPhoto.fi

Pauliinan voi tilata esiintymään erilaisiin tapahtumiin tai juhliin!

Sähköpostiyhteys:

pauliina.e.koskinen@outlook.com

ja instagram: pauliinaemiliak

PYHÄKOULUSSA

Eikös se ollut kiva kuulla Raamatun hurjia tarinoita ja oppia hakemaan turvaa rukouksesta ja luottaa Jumalaan? Ristikon ratkaisuihinkin auttaa, että tietää Raamatun henkilöitä.

Kukapa meistä ei olisi ollut pyhäkoulussa? Millaisia muistoja Sinulla on? Päijälän kesätorilla on pidetty lasten telttaa, jossa lapsille voidaan antaa edes yhden kerran kokemus pyhäkoulusta. Tai aavistus, millaista pyhäkoulussa voi olla. Ja joskus rukoushuoneellakin on ollut kesäpyhäkoulu.

Olikos sinun pyhäkouluopettajasi Opettaja Helmi Tennilä vai Leppäkosken emäntä Elsa Ankeriasniemi? Vai olikos se Lammelan Olga-emäntä tai Kohisevan emäntä Elli Leppäkoski? Vai Ruokolan Aino tai Edvin Lahti? Ruokolan Eeva-Liisa? Taivalahon Onni? Helanderin Elli? Vai oliko opettajana Papulasta Elli Lahti? Tai olitko Hauskalan sisarusten pyhäkoulussa? Vai jonkun muun?

Maija-tätini sai lukusilla kunniamaininnan, kun ei ollut kertaakaan pois pyhäkoulusta. Hän kuljetti pyhäkoulusalkkua Leppäkosken ja koulun väliä. Opiskeluaikanaan Maija piti pyhäkoulua Hämeenlinnassa kuurojen talolla joka toinen sunnuntai. Se oli erilainen pyhäkoulu, kun pyhäkoululaiset ja Maija puhuivat viittomakielen tulkin avustuksella.

Oma pyhäkoulu-urani alkoi aika pienenä. Äiti (o.s. Åkerlindin Mirjami) piti meillä kotona Sillanpäässä Liehuntien varressa pyhäkoulua 1960-luvulta lähtien. Liehunkulmalla oli paljon lapsia. Kun aloitin koulun ja olin onnikkypysäkillä, isommat pyhäkoululaiset sanoivat aamulla, että voit sanoa sun äitille, ettei meitä mikään pyhäkoulu enää kiinnosta, eikä me enää tulla sinne vaikka teidän äiti yrittää houkutella meitä niillä pyhäkoulukukon munilla. Äiti osti aina perjantaina karkkipussin kauppa-autosta, jotta oli antaa sunnuntaina pyhäkoululaisille niitä "pyhäkoulukukon munia". -Kuluipas aikaa noin 50 vuotta ja äidin pyhäkoululaiset kyselivät, että olisiko valokuvia siitä, kun oltiin teillä pyhäkoulussa. Se oli niin mukavaa ja siellä oli niin kiva käydä.

Itselleni on jäänyt perinnöksi äidin pyhäkoulusta se, että olen pitänyt pyhäkoulua Hauholla jo parikymmentä vuotta.

Pyhäkoulu on ollut useiden tätäkin lukevien lapsuusmuistoissa. Onko sieltä muistoja ankarasta Jumalasta vai ovatko pyhäkoulumuistosi mukavia? Eikös se ollut kiva kuulla Raamatun hurjia tarinoita ja oppia hakemaan turvaa rukouksesta ja luottaa Jumalaan? Ristikon ratkaisuihinkin auttaa, että tietää Raamatun henkilöitä. Kun nykyään sanotaan, että kukin saa valita vakaumuksensa itse aikuisena, niin kai se oli ennenkin.

Mutta mistä sitä voi valita, jos ei tiedä, mitä kristinusko oikein meinaa? Meillä saa olla pienen pyhäkoululaisen luottamus, että Jumala hoitaa asiat. Ja se, että Jumala on takuulla huumorintajuinen, mistäs me muuten olis voitu semmoinen ominaisuus muualta saada?

Huokaillaan toistemme puolesta, ja jos on menneet sukset ristiin, niin siunataan sitä toista. Vaikka miten tuntuu, ettei hän kyllä ansaitse, niin tee se. Siunaa rauhassa, lue ääneen Herran Siunaus ja lausu vaikka sen hankalan tyypin nimi. Ajan oloon huomaat, että kiukku on kutistunut.

Muistolauseeksi tästä kirjallisesta pyhäkoulusta seuraava: "Älkää vastatko pahaan pahalla älkääkään herjaukseen herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa. Siihen teidät on kutsuttukin, jotta perisitte siunauksen." 1 Piet 3:9

*Teksti Pirkko Nurminen, vuoden 2024 pyhäkouluopettaja
Kuva Hauhon srk*

Pirkko Nurmiselle myönnettiin Kirkon juhlilla Tampereella toukokuussa Vuoden pyhäkoulun ohjaaja 2024 -arvonimi. Perusteluissa kiitetään Pirkon monipuolisuutta ja muuntautumiskykyä. Hänen pyhäkoulustaan on tullut perhepyhäkoulu, jossa monet entiset pyhäkoululaiset käyvät edelleen lapsineen. Kenties saamme Pirkon vierailulle myös kesätorin lastenteltalle.

Olisi mielenkiintoista kuulla sinunkin pyhäkoulu-muistojasi. Voit kertoa niitä Pirkolle, Ullalle tämän lehden toimitukseen tai kesätorilla. Ehkä kuulemme niistä myöhemmin.

Kuvassa: Pirkko Nurminen ja Eeva-Maria Pyykkönen

TAPAHTUMAKALENTERI

Raamattupiiri parillisten viikkojen torstaisin klo 18 Rukoushuoneella

- 1.6.–27.7. klo 10–13 Lauantaitori vanhan kaupan kirppiksen pihassa. Kirppiksen aukioloja voi seurata Päijälän Facebookista
- Ti 18.6. klo 18–20 Riihigallerian avajaiset (kts. sivu 7)
- Pe 21.6. klo 9.30–10.30 Muhkulotto eli pallojen uittokisa Leppäkoskessa
- 30.6. –28.7. Tiegirkko Rukoushuoneella avoinna ti-su klo 12.30–17.30. Avajaiset su 30.6. klo 14
- Saini ja Jaska Åkerlindin ryijynäyttely (kts. sivu 8)
- La 6.7. klo 13 Runon ja Suven päivä Pirtillä
- Pe 12.7. klo 18 AKK:n turvallisuuskoulutus rallitalkoolaisille Pirtillä
- La 13.7. klo 9–13 Kesätori Pirtillä ja lastentapahtuma torin yhteydessä. Päijälän petankkimestaruus – Muhkun järjestämänä
- Su 14.7. klo 18 Yhteislauluilta Riihigallerialla, **Huom! muuttunut tapahtumapaikka** Riihigalleriantie 82, Kuhmoisten Pelimannit laulattavat.
- Su 28.7. klo 10 Rukoushuoneen kesäjuhla: klo 10 messu, ruokailu ja 12.30 iltapäiväjuhla
- La 3.8. Secto Rally Finland
- Pe 16.8. klo 13 Kirjapiiri Pirtillä, Maritta Lintunen, Sata auringonkiertoa
- Su 25.8. klo 10 Pyhiinvaellus polkupyörillä Hassin rukoushuoneelta Päijälän rukoushuoneelle (kts. sivu 20)
- Ti 10.9. klo 13 Päivätuokio Tuomaalassa, Tuomaalantie 60
- La 14.9. klo 9–13 Syystori Pirtillä

Muhkulotto
eli pallojen uittokisa
Leppäkoskessa
juhannusaattona
pe 21.6. 9.30 – 10.30.

ILOA JA VOIMAA LUONNOSTA - YHDESSÄ!

Retriitin ohjelma perustuu aitoon mielen ja kehon läsnäoloon ja ympäröivän luonnon kohtaamiseen.

Luonto yhdistää meitä ihmisiä monella tavalla. Se kutsuu jokaista läsnäoloon juuri sellaisena kuin olemme ja kaikilla aisteillamme. Luonto kutsuu meitä tutkimaan ja näkemään asioita uudella tavalla ja toisaalta hyväksymään ne juuri sellaisena kuin ne ovat. Luonnossa voimme löytää yhteyden itseemme, luontoon ja toisiimme. Tällaisesta luonnon yhdistävästä kohtaamisesta syntyi myös kesällä 2023 Päivin ja Pian, Osuuskunta Liipan ja Pilates ja Polku Pia Rauhalahden yhteistyö. Mikä iloinen oivallus huomata, että Päijälän ja Kuhmalahden luonto pääsee yhdessä tehden vielä vahvemmin esille ja tarjolle. Yhteistyö on vahvistunut edelleen Lakeland Villages matkailuyhteistyön myötä, jossa kolme kuntaa Kuhmoinen, Pälkäne ja Kangasala ovat koonneet metsien, järvien ja maalaismaisemien ympäröimät kylät ja elämykset yhteen.

Yhteistyöstä syntyi jo kesällä 2023 kokeillut Melontaa ja Pilatesta -retket sekä uutuutena lempeät Luontoretriitit. Molempiin pääsee osallistumaan Päijälässä ja Kuhmalahdella. Luontoretriitissä vietetään päivä luonnon rauhassa ja hiljaisuudessa, aistien metsää ja nauttien ohjatuista harjoituksista, hyvästä ruuasta ja saunan lempeistä löylyistä palautuen, puhdistuen ja virkistyen. Retriitin ohjelma perustuu aitoon mielen ja kehon läsnäoloon ja ympäröivän luonnon kohtaamiseen. Retriittiin voi tulla turvallisista mielin ja osallistua ohjattuun ohjelmaan sen verran kuin kokee hyväksi.

Luontoretriitit:

6.7. Ojastenlahden tila, Päijälä, Kuhmoinen

14.7. Pilatesnavetta, Kuhmalahti, Kangasala

Melontaa ja Pilatesta -retkillä pääset tuntemaan liikkeen ja luonnon lumoa meloen (n. 6-7 km) sekä kuulemaan ja huoltamaan kehoasi lempein liikkein. Melontakohteina ovat Pitkävesi ja Längelmäveden lintualueena tunnettu Tervaniemenlahti.

Melontaa ja Pilatesta -retket:

4.7.2024 Melontaa ja Pilatesta, Kuhmalahti, Kangasala klo 10-16

11.7.2024 Melontaa ja Pilatesta, Päijälä Kuhmoinen, klo 15-21

18.7.2024 Melontaa ja Pilatesta, Kuhmalahti, Kangasala klo 15-21

Tapahtumien ohjelmat tarkemmin sekä muut tarjolla olevat tapahtumat löytyvät yritysten nettisivuilta: www.oskliippa.fi ja www.pilatesjapolku.fi

Osuuskunta Liippa on perheyritys, jonka tukikohtana toimii Ojastenlahden tila Kuhmoisten Päijälässä. Yrityksen palveluita ovat mm. opastetut melontaretket ja luontoretket, majoitus- ja saunapalvelut sekä melontavälineiden vuokraus. Yritys tuottaa myös metsänhoidon palveluita.

Pilates ja polku -yritys on syntynyt intohimosta liikkeeseen ja rakkaudesta luontoon. Fysioterapeutin, pilatesohjaajan ja luontoliikuntaohjaajan ammattitaidolla Pia ohjaa jokaista yksilöllisesti hyvinvoinnin pariin löytämään luonnollisen liikkeen ja oman kehon mahdollisuudet. Pilatesryhmiä ja luontoretkiä on tarjolla ympäri vuoden Pilatesnavetalla Kuhmalahdella sekä Kuhmoisissa ja Kangasalla.

Ojastenlahden tila

Orivedentie 1944

17930 Päijälä

Osuuskunta Liippa

Haapainojantie 35

16900 Lammi

p. +358 50 3061781 (Samuli Korhonen)

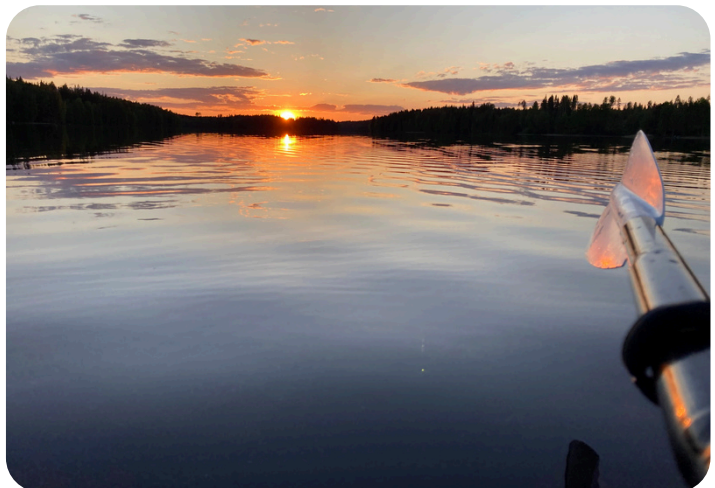
p. +358505366374 (Päivi Korhonen)

info@oskliippa.fi

www.oskliippa.fi

Facebook: www.facebook.com/oskLiippa/

Teksti ja kuva Päivi Lahtinen

PYHIINVAELLUS

Pyöräretki pyhiinvaelluksen tapaan su 25.8.2024

Tavallisesti pyhiinvaellus toteutetaan kävellen kirkosta kirkkoon, mutta kun piti löytää välillä uusi reitti ja matkan pituudesta johtuen tänä vuonna se toteutetaan pyöräillen. Hassin rukoushuone, joka on Jämsän ja Kuhmoisten rajalla, Puukkoistentie 1965, on matkamme lähtöpaikka. Se on valmistunut v.1936. Kokoonnumme su 25.8.2024 klo12 Hassin rukoushuoneelle, jossa Jämsän seurakunnan työntekijä on lähettämässä matkalaisia ja kyläaktiivit tarjoavat kahvit. Mielenkiintoista on kuulla Hassin rukoushuoneen historiaa ja tämän päivän tilannetta.

Tässä vaiheessa ei ole vielä tehty päätöstä mitä kautta Hassista pyöräilemme, joko Puukkoisten Kotakosken tai Ouninpohjan kautta. Matkan pituus on reilut 40km. Välillä pidämme eväs- ja hartaustaukoja. Huoltoauto kulkee tarpeen mukaan pyöräilijöiden tahdissa mukana. Tarkoitus olisi, että olisimme illalla Päijälän rukoushuoneella klo18 alkavassa iltamessussa.

Päijälän rukoushuoneelta on klo10.45 lähtö autoilla ja peräkärryillä Hassiin. Ota omat eväät matkalle, sään mukainen vaatetus ja juomapullo. Huoltoautossa kulkee myös varusteita tarvittaessa. Ilmoittautuminen on välttämätöntä jos tarvitset pyörän kuljetusta. Tarkempia tietoja saa lähempänä ajankohtaa.

Tule mukaan erilaiselle pyöräretkelle ja pyhiinvaellukselle! Terveisin Terhi Ratalahti, kesäpäijäläläinen p. 045 1318891

Teksti Terhi Ratalahti

VANHAN KAUPAN KIRPPIS

Päijälän ainoa toiminnassa oleva kauppaliike myy kirpputoritavaraa laidasta laitaan sekä käytettyjä autovaraosia.

Maire Ruokola ja Vesa Arrenius pitävät kirppistä auki pääosin samaan aikaan kuin lauantaitori on auki kesäaikaan. Voit seurata tarkempia aukioloaikoja Päijälän omalta Facebook-sivulta.

Vasemmalla Vesa Arrenius ja äitinsä Maire Ruokola kirppiksen edessä.

Kuhmoisten Harrasteajoneuvokset ja mukaan kutsutut jämsäläiset ja päijät-hämäläiset ajoneuvoharrastajat 11. 6. Päijälän kirppiksellä. Autoja oli kolmisenkymmentä ja lukuisa joukko kiinnostuneita vieraita.

PÄIJÄLÄ-INFO

KIRJASTO

Lähikirjasto Päijälän Pirtillä, Päijäläntie 12
Aukioloajat: parillinen viikko pe 9-11.30
pariton viikko pe 12.30-15; p. 040 8272323

TORITAPAHTUMAT

Kesälauantaisin sillan kupeessa n. klo 10-13
Pirtillä 4x vuodessa, ks. www.paijala.fi

KIERRÄTYSPISTEET

Orivedentie 1501 (Keikkamäki): Lasi, metalli, paperi, poltettava jäte.

Orivedentie-Poikuksentie: Poltettava jäte.

Sappeentie-Pirttikulmantie: Poltettava jäte

Antinkorven jäteasema, Orivedentie 367:

Hyöty- ja vaarallinen jäte; arki-to 15-17,

touko-heinäkuu to 15-18

arki-la 9-11 (e maaliskuu)

Kts. Kuhmoinen Palvelee s. 62

YHDISTYKSET

Päijälän Seudun kyläyhdistys ry

Yhteyshenkilö pj. Leena Bragge 040 8326131

Päijälän Kristillinen yhdistys ry

Yhteyshenkilö pj. Hannu Lahtinen 0500 304769

Päijälän Seudun metsästysseura ry

Yhteyshenkilö pj. Mika Liehu 0500 187180

Urheiluseura Mäkimaan Muhku ry

Yhteyshenkilö Risto Lehto 050 5952051

VOUKRAKOhteet ja MAJOITUS

A) Julkiset tilat tilaisuuksia varten

Varaukset pj:ien kautta. Ks. yhdistykset

Kyläyhdistyksen Päijälän Pirtti.

Päijäläntie 12.

Kristillisen yhdistyksen Rukoushuone.

Orivedentie 1614.

(Myös Tiekirkkona heinäkuussa)

Metsästysseuran Passu. Sappeentie 867.

(Myös majoitus. Vuodepaikkoja 8-10+ sauna)

B) Kunnalliset rivitalot (Kaksioita ja kolmioita)

Orivedentie 1659 A-F

Tied. Alli Peltonen 0400 306646

KALASTUSKUNNAT

Leppäkosken kalastusyhdistys

Esimies Hannu Kaleva

Kalastusluvat: Hannu Kaleva 046 9564850

Aila Konttila 040 7288026

Kuoksenjärven kalastusyhdistys

Esimies Kari Bragge: 0400 622621

Kalastusluvat: Eva-Kaarina Ruokola: 040 7378233

Hahmajärven kalastusyhdistys

Esimies+kalastusluvat: Jari Niemi: 050 5303963

Löytäneen kalastuskunta Pitkävesi

Esimies Timo Taival: 044 5666834, myös lupia

Kalastusluvat: Markku Liehu 040 5800432,

Seppo Kortelainen 0400 778686

Marja Liedes 040 5386015

Hannu Lahtinen 0500 304769

URHEILU

Urheilukenttä Päijälän Pirtillä

Urheilutapahtumia: Mäkimaan Muhku,

kts. www.paijala.fi

Kajakki-, kanootti- ja sup-lautavuokraus:

Hannu Lahtinen 0500 304769

Kajakkeja, tentsile-. ja puolijoukkueeteltoja:

Päivi Lahtinen 050 5366374

INFOTAULUT

Kylän keskustassa, Keikkamäen kierrätyspisteellä,

Mäkimaassa ja Kangasjärventien tiehaaroissa.

LÄHDE

Käynti yleisön käytössä olevalle lähteelle osoitteen

Orivedentie 1645 tienhaarasta, n. 50 m metsään

sisään. Ammentaminen vain paikalla olevilla

astioilla.

HISTORIIKIT

Leppäkosken kohinaa -Päijälän seudun historiaa, toim. Sirkka-Liisa Ranta.

Otteita elämästä - Päijälän kristillinen yhdistys

1912-2012, toim. Kaija Taival.

Pienten on unelmoitava suuria. Riihigallerian

perustajan, taiteilija Niilo Suojoen elämästä. Kirj.

Sirkka-Liisa Ranta

Kirjat saatavana kirjastosta ja rukoushuoneesta.

ASIOINTILIIKENNE

Kuhmoisten kirkolle keskiviikkoisin Päijälästä

9.30, paluu Kuhmoisista 12.00. Kuljetustarpeesta

on ilmoitettava viimeistään tiistaina klo 18

mennessä, puh. Kuhmoisten taksit,

kts. Kuhmoinen Palvelee s. 77

Lisätietoja:

www.paijala.fi

Facebook ja Instagram:

@visitpaijala

YRITYKSET

Ruokolan Puu Oy

Ovet, ikkunat, portaat ja tilauspuusepäntö.
040 8247331
<http://www.ruokolanpuu.fi>

RUOKO design

Puiset sisustustuotteet ja mittatilauskalusteet
www.ruokodesign.com
045 1317045/Sanna Ruokola

Ruokolan Metsäkuljetus Oy

Metsäalan kuljetukset ja haketus
Konekorjaamo ja metallirakenteiden valmistus
040 5471511
<http://www.ruokolanmetsakuljetus.fi>

Kuhmoisten Maa ja Kiinteistö Oy

Maa-, tie-, vesirakennustyöt.
Kone-, kiinteistö ja henkilöstövuokraukset.
Liikenneohjaukset.
0400 870386
<http://www.kmkoy.fi/etusivu>

Tmi Jari Niemi

Polttopuut, metsänhoitotyöt,
traktori- ja mökkitalkkarit
Telttakatoksen vuokraus
050 5303963

Mika Tuominen

Traktori-, kaivinkone- ja metallityöt.
0400 191541

Petri Liehu Oy

Puun korjuu
Metsä- ja maansiirtokoneiden kuljetukset.
040 7794457

Tmi Liehun Sora

Sora ja maanrakennus
040 5800432

Tmi Seijan pidot

Pitopalvelu, leivonnat tilauksesta.
0400 980292

Hannen hyvinvointi- ja koulutuspalvelut

Hierontapalvelut
Koirakoulutus
0400 452524

Tuomaalan tila

Mökkivuokrausta, kajakki-, kanootti- ja sup-
lautojen vuokrausta,
luomukaurahiutaleita, polttopuita
www.tuomaalantila.fi
0500 304769

Osuuskunta Liippa

Metsänhoitopalvelua, puunkaatoa,
eräopastusta, luontomatkailua, tilavuokrausta,
kanoottivuokrausta oskliippa.fi
Päivi Lahtinen 050 5366374

RR Kotipalvelua

Siivousta, asiointipalvelua, apua arkeen
Virpi Rasilainen 040 7786098

Tmi Reijo Ratalahti

Rakennusmaalaustöitä vuosien kokemuksella
050 3093263

Lakiasiaintoimisto Christina Karlia

perintö- ym. lakiasiat
040 8360028
www.christinakarlia.fi

*Osk. Liipan melontaretki Pitkäveden reitillä.
Kuva: Päivi Lahtinen*

Perinteiset yhteislaulut lauletaan taas heinäkuussa ja nyt muutaman vuoden tauon jälkeen tavataan Riihigallerialla, missä meitä laulattavat Kuhmoisten Pelimannit (kts. sivu 18).

Päijälä-aiheisia anagrammeja

1. Lasit läjäpäin	2. Koppi selkä	3. Ankkapasta
4. Pesty riista	5. Apen sepite	6. Ruusu kehoon
7. Airi, hae grilli	8. Kivisen kohokas	9. Naislantio
10. Ovela näyttö	11. Koneistolude	12. Muru palkkana

Matti Santanen on sekoittanut Päijälässä olevien paikkojen kirjaimet. Laita korjatut sanat osoitteeseen matti.santanen@gmail.com tai kerro ne Matille muualla tavatessanne elokuun puoliväliin mennessä. Ainakin aivovoimistelua -mahdollisesti myös mainetta ja kunniaa luvassa anagrammien ratkojille. Oikeat vastaukset syyskuun lehdessämme.